

Jeg syntes, jeg lige ville tage det eksempel frem, fordi det understreger, hvad det er, vi her har med at gøre. Her er der ikke tale om en kommerciel transaktion med eksport osv., her er der tale om at forære det væk, fordi det er dyre-re at komme af med det på det danske marked. Og hermed synes jeg, vi er med til at ødelægge et glimrende dansk initiativ, som Dansk Industri, kraftværkerne og den danske fjernvarmeindustri har taget sammen med Miljø- og Energi-ministeriet og Udenrigsministeriet.

Endelig er jeg lidt overrasket over, at Venstre og De Konservative går så kraftigt imod dette introduktionsprocedureprincip. Så vidt jeg husker beretningen i sin tid, var de to partier tilhængere af dette forslag, men kun, hvis det kunne gennemføres som et EU-forslag. Men samtlige hr. Langkildes bagstræberiske argumenter og betragtninger om, at det er bedre for ulandene at modtage vores dårligste teknologi osv. osv. uden at få informationer, gælder jo ligefuldt, uanset om det er et dansk initiativ eller et EU-initiativ.

Og lad mig så sige her til sidst, at forslaget går altså ikke ud på at forbyde salg af udslidt udstyr. Det går alene ud på at fortælle miljømyndighederne i det pågældende land, hvad vi ved om det pågældende udstyr – i øvrigt på samme måde, som vi gør med farlige kemikalier – så de selv kan træffe afgørelsen. Vi synes, at vi simpelt hen vil dele vores viden med dem. Det er det og ikke noget andet, der ligger i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Jeg vil gerne takke miljø- og energiministeren for de oplysninger, der kom her. Jeg havde et lille forbehold, fordi jeg ikke har haft tid til at tjekke de oplysninger, jeg kun kan huske fra aviserne, og her blev de ikke præsenteret på helt samme måde, som det er gjort her. Men det giver mig selvfølgelig anledning til at undersøge tingene nøjere, for vi har et stort problem med det, der foregår i Kina med de mange kraftværker. Det kan der ikke være nogen uenighed om.

Da ministeren var heroppe, benyttede han ikke lejligheden til at sige, hvor mange andre lande der har tilsvarende regler. Jeg vil håbe, ministeren vil gøre det i næste runde, for det gør en forskel, om man er det eneste land, der har en procedure, eller man har den samme eller en tilsvarende procedure i hele EU-området. Jeg

understregede i mit indlæg – og jeg understreger igen, som det også stod i betænkningen – at Venstre og De Konservative sagde: Forslaget er grundlæggende rigtigt, men vi skal bare ikke gå enegang på området, og vi skal ikke have en EU-konfrontation på området, hvis vi i stedet kan få de andre lande med ved at opføre os fornuftigt. Så må det hellere tage et halvt eller et helt år ekstra, inden vi kan få forslaget gennemført.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Sagen om eksporten af Sojakagen blev jo en varm kartoffel i dansk miljøpolitik. Heldigvis blev handelen ikke til noget, men til gengæld står vi tilbage med et mere principielt spørgsmål: Hvordan sikrer vi, at vi ikke bare eksporterer vore udtjente produktionsanlæg til tredjeverdenslande i fremtiden?

I den sammenhæng er der jo altid forskellige forhold, der må vejes op mod hinanden. Hvis vi nu ikke gør det, køber de så ikke bare et andet sted? Og fra den anden side kan man spørge: Kan de tillade sig at sælge noget, som de ikke selv vil røre med en ildtang?

Med det fremsatte lovforslag kommer vi af med i det mindste nogle af vore moralske tømmermænd. Med informationsproceduren sikrer vi os, at det eventuelle modtagerland ved, hvad det er, det køber. Formålet med informationsproceduren er således at sikre miljømyndighederne i modtagerlandet en relevant og fyldestgørende orientering om dels de miljømæssige forhold ved drift af anlægget, dels de miljøkrav, som danske miljømyndigheder stillede, da anlægget var i drift i Danmark.

Det kan undre mig, at Venstre og Det Konservative Folkeparti er så meget imod oplysning og information. Siden det moderne demokratis fødsel har partierne her i landet, også Det Radikale Venstre, haft en tyrkertro på, at hvis man skal tage fornuftige demokratiske beslutninger, er det nødvendigt med oplysning og information. Vi har troet på, at lyset ikke bare var for de lærde.

Jeg synes, anmeldelsesproceduren er en god dansk løsning på problemerne med eksport af forældet teknologi fra i-lande til ulande. Jeg er enig med de ordførere, der har sagt, at det bedste ville være, hvis vi fik en international løsning, men et eller andet sted skal det jo starte, og hvorfor skulle det så ikke netop starte i et land, som i forvejen har meget at bryste sig af på miljøområdet?